

Павлина откри лицето си и пристъпи безъ страхъ къмъ инквизитора, който я глѣдеше омаанъ. И като стигна предъ него тя колѣнчи и съ сключени рацѣ извика.

— Милость! преосвещенный, милость за годеника ми който е невиненъ. О! Вѣрвайте ми го моляжъ вы!

Лицето на инквизитора показа явно неудовольствіе.

— Какъ е името на годеника ти? попыта той на късо.

— Фернандъ де Казала, отговори Павлина съ слабъ гласъ оплашена при свирѣпыя погледъ на Арбуеза.

При името на Казала, физиономіята му изведнажъ са намръщи; той гледаше внимателно тѣзи дѣвица, която съ толкози дързость бѣ посмѣила да доди до краката на инквизитора, за да иска живота на челоувѣкъ обвиненъ като еретикъ. Павлина бѣше прекрасна; О много хубавица, превъсходителный! Инквизиторътъ я погледа нѣколко минути и като заблѣжи прелестното лице на дѣвицата, високата ѣ и глѣдкава снагъ, която можаше да послужи като образецъ за ловачката Діана, укроти са постепенно протегна рѣкъ къмъ колѣничилата предъ него Павлина и рече:

— Стани и говори ми безъ страхъ. Законитъ на света та инквизиція сж ужасны, но азъ са смилхъ за тебе.

Павлина като съзе малко надѣжда извика.

— О! да сте благословенъ, преосвещенный; ще освободите Фернанда, не ли?

— Че казахъ ли го туй? приложи Петръ Арбуезъ облъченъ като тигръ, кога играе съ жертвата си.

— О! преосвещенный, не си земайте думата на задъ, вый ма съжелихте. Ще спасете годеника ми не ли тѣй?

— И ако спасижъ годеника ти, ты какво ще сторишъ за мене?

— О! преосвещенный, слѣкыйтъ ми животъ нека принадлежи вамъ. Що могъ да сторижъ за васъ, азъ безсилната! Що могъ да сторижъ за васъ всесилныя?